

บทที่ ๖

สรุปและข้อเสนอแนะ

การศึกษารั้งนี้ได้ทำการศึกษาสภาพน้ำท่วม และการจำลองการไหลในลำน้ำของแม่น้ำวัง โดยใช้โปรแกรม InfoWorks RS ซึ่งเป็นหลักการของ อุ�กพลศาสตร์ (Hydrodynamic Model) โดยทำการสอบเทียบและตรวจสอบพิสูจน์แบบจำลอง เพื่อให้ได้ค่าพารามิเตอร์ที่เหมาะสมสำหรับสภาพการไหลของน้ำในแม่น้ำวัง ตั้งแต่สถานี W.10A ท้ายเขื่อนกิ่วลง จนถึงสถานี W.1C ตัวเมืองลำปาง รวมระยะทางตลอดลำน้ำยาวประมาณ 45 กิโลเมตร จากนั้นนำค่าพารามิเตอร์ที่ได้มาระกوبการศึกษาสภาพน้ำท่วมบริเวณตัวเมืองลำปางที่อัตราการระบายน้ำสูงสุดที่ระบายนอกจากเขื่อนกิ่วลงต่าง ๆ เพื่อให้เป็นข้อมูลช่วยตัดสินใจ และเดือนกับพื้นที่น้ำท่วมต่อไป และในการศึกษารั้งนี้ยังได้ศึกษาปริมาณน้ำท่าจากแบบจำลอง US SCS Method เพื่อคาดการณ์ปริมาณน้ำท่าจากข้อมูลน้ำฝนรายวันที่ไหลลงอ่างเก็บน้ำของเขื่อนกิ่วลง ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

6.1 การศึกษาเพื่อคาดการณ์พื้นที่น้ำท่วมจากการตัดสินใจระบายน้ำออกจากเขื่อนกิ่วลงที่มีอัตราการไหลต่าง ๆ สามารถคาดการณ์ระดับน้ำสูงสุด อัตราการไหล และพื้นที่ที่คาดว่าน้ำจะท่วมได้ดังแสดงไว้ในบทที่ ๕

6.2 การศึกษาแบบจำลอง US SCS Method เพื่อคาดการณ์ปริมาณน้ำท่าจากข้อมูลน้ำฝนรายวันนี้ มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มากกว่า 0.9 และค่าเบอร์เซ็นต์ความแตกต่างของข้อมูลอยู่ในช่วง 6.94 – 11.43 เปอร์เซ็นต์

6.3 การสอบเทียบแบบจำลองน้ำฝน – น้ำท่า และแบบจำลองอุ�กพลศาสตร์ โดยใน การศึกษารั้งนี้ได้กำหนดขอบเขตด้านหนึ่งน้ำที่สถานี W.10A ตั้งอยู่ที่ท้ายเขื่อนกิ่วลง และสถานี W.1C ตั้งอยู่ที่สะพานเสตุวารี ในอำเภอเมืองลำปางตามลำดับ ข้อมูลที่ได้เข้าระบบของแบบจำลอง (Input data) ที่ขอบเขตด้านหนึ่งน้ำ คือ อัตราการไหลรายชั่วโมง ส่วนขอบเขตด้านท้ายน้ำ จะใช้ข้อมูลกราฟอัตราการไหล กับ ระดับน้ำ (Rating Curve) ที่สถานี W.1C เป็นขอบเขตด้านท้ายน้ำ ผลจากการสอบเทียบแบบจำลองได้ค่า Manning Number (n) กรณีการไหลในลำน้ำเท่ากับ 0.035 กรณีการไหลในทุ่งน้ำท่วมเท่ากับ 0.045

6.4 การตรวจพิสูจน์แบบจำลองน้ำฝน – น้ำท่า และแบบจำลองอุทกผลศาสตร์ โดยนำค่าต่าง ๆ ที่ได้จากการสอบเทียบแบบจำลอง สำหรับผลการเปรียบเทียบระหว่างระดับน้ำที่คำนวณจากแบบจำลอง และระดับน้ำที่ได้จากการบันทึกข้อมูลที่สถานีวัดน้ำท่า W.1C สะพานเสตวารี อ.เมือง ลำปาง ได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.953

จากการศึกษานี้สามารถคาดการณ์ปริมาณน้ำท่าที่จะไหลเข้าอ่างเก็บน้ำของเขื่อนกิ่วลง จากข้อมูลน้ำฝนรายวัน โดยวิธี US SCS Method สำหรับเป็นข้อมูล และแนวทางในการบริหารจัดการปริมาณน้ำที่มีอยู่ในอ่างเก็บน้ำของเข้าหน้าที่ และเมื่อมีการตัดสินใจระบายน้ำออกจากเขื่อนกิ่วลง นั้น สามารถใช้แบบจำลองอุทกผลศาสตร์จำลองสภาพการไหลในแม่น้ำวัง เพื่อแสดงค่าระดับน้ำอัตราการไหล ระยะเวลาที่น้ำเคลื่อนตัวมาถึงตัวเมืองลำปาง รวมถึงคาดการณ์พื้นที่ที่เกิดน้ำท่วมจาก การระบายน้ำจากเขื่อนกิ่วลง ซึ่งจะเป็นข้อมูลที่สำคัญสำหรับการตัดสินใจในการระบายน้ำของเข้าหน้าที่ต่อไป

ข้อเสนอแนะ

- (1) ควรมีการสำรวจรูปัตติของลำน้ำทุกปี เพื่อนำข้อมูลที่ได้ใช้ในการทำนายระดับน้ำท่วมให้ใกล้เคียงกับสภาพเป็นจริงมากที่สุด เพื่อให้การเตือนภัยและป้องกันอุทกภัยมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น
- (2) ควรตรวจสอบค่า Zero Gage at Bottom Elevation ของสถานีวัดน้ำท่าว่ามีการเปลี่ยนแปลงหรือไม่ เพื่อให้ค่าอัตราการไหลที่หามาจาก Rating Curve มีความถูกต้องมากยิ่งขึ้น
- (3) ควรมีการสร้างกราฟ อัตราการไหล และ ระดับน้ำ (Rating Curve) ที่สถานี W.1C ทุก ๆ ปีเพื่อให้ผลการจำลองมีความถูกต้อง เพราะสภาพลำน้ำย่อมเปลี่ยนไป
- (4) ควรดำเนินการเพิ่มสถานีวัดน้ำฝนเพิ่มเติม เพราะมีจำนวนน้ำอยามากเมื่อเทียบ กับพื้นที่ที่ทำการศึกษา เพื่อให้แบบจำลอง US SCS Method มีความถูกต้องยิ่งๆ ขึ้น
- (5) เนื่องด้วยข้อมูลที่ใช้ในการดำเนินการวิจัยได้จากหลายแหล่ง ข้อมูล และ มี บางส่วนที่หายไป ดังนั้นความถูกต้องของการวิจัยจึงขึ้นอยู่กับความถูกต้อง ของข้อมูลที่ทางผู้ดำเนินการวิจัยได้รับมาด้วย